

MIODEK (26) sb m

-ó- (1) *Oczko*, -(o)- (25); e *prawdopodobnie jasne* (tak w -ek).

sg N miodek (6). ◇ G miodku (11). ◇ A miodek (1). ◇ I miodki(e)m (8).

Sł stp brak, Sł stp nazw os, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.

Dem. od „miod”:

1. Od znaczenia ‘miód pszczeli’; z neutralizacją funkcji deminutywnej: lek. Wywar miodowo-kwiatowy; *decoctum mel (a. mellis) cum floribus, flores melli incocti* Cn (25) : Całfija z miodkiem Rozmączona w wodcze Izopowey, á tym sobie vřta płokać *FalZioł* III 3c.

Zestawienia: »miodek fijołkowy« (1): Fijołki vřfuzone maia być chowane na lekarzřtwa/ y tez bywa fyrop Fijołkowy/ y miodek Fijokowy [!] ktori zową Iulep. *FalZioł* V 118.

»miodek rożany« [szyk 19:4] (23): Miodek Rożany thak bywa, Naprzod warz miód przeřny, s řzimuy gi á potym przecedz/ wktory miód nakładz kwiathkow Rożanych drobno ie řkraiawřzy á przywarz throchę. *FalZioł* I [115]d, I 67c, 97d, [115]d [2 r.], 116a, [116]d (22); *Oczko* 20v.

2. Od znaczenia ‘miód pitny’; tu hipokor (1) :

Zwrot: *peryfr.* »miodkiem gardło płokać« = *pić miód* (1): Nikczemny Woytowicze, ząpomniałes torby W piwnicy, kiedyř sobie miodkiem gárdło płokał. *CiekPotr* 76.

3. [Bliżej nieokreślony rodzaj kosmetyku: owe trupie włofy/ owe przyprawki/ owe miodki/ ktoremi fie [białęłowy] máżą/ owe máłzkáry ktore z fiebie czynią/ [...] nie są według Zakonu Pána Iezufowego *WujPosN* 1584 I 279 (Linde).]

Synonim: 1. zest. »miodek fijołkowy«: *julep*.